

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției »Telegrafului Român«, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Puterea ofensivă a Rusiei.

Un om de specialitate, pe semne ofițer înalt în armata română, și-a spus înainte cu mai multe săptămâni într'un ziar din București părerea asupra mersului de până atunci al războiului, pe care-l poartă Germania și Austro-Ungaria cu Rusia, ajungând la concluzia, că după cele două ofensive nesuccese (atunci nu se începuse încă a treia ofensivă rusască, asemenea învinsă astăzi în mod extraordinar de bravuros), — trupele rusești vor trebui se treacă în defensivă și să se pună în stare de apărare. Atacuri nu mai pot da cu rezultate multumitoare. Scriitorul articolului înșiră motivele din cari își scoate aceasta convingere, iar gruparea și expunerea lor tradează pe militarul, care singur le poate observa și stabili. Reproducem interesantul articol, care e de cuprinsul următor:

I.

Printre multele comunicate, idei și preziceri, cu cari puterile triplei înțelegeri au inundat omenirea, pe de o parte pentru a intimida sau încuraja țările neutre, pe de alta pentru a-și ridica sentimentele patriotice și morale, cum și încrederea în mod reciproc, avem două, cari sunt de o importanță deosebită, și cari prin natura și prin efectele lor, fie asupra țărilor neutre, fie asupra celor interesate în cauză, se pot denumi cu numele generic american de «bluff»-uri. Au fost însă prinse de cătră adversar și încă în timpul încăerărilor actuale au fost simțite de cătră neutri, cari la finele lor vor avea spectacolul deconcertant de a le cunoaște în toată goli-ciunea lor.

Mai întâi este vorba de trâm-bițarea îngâmfată, atât din partea Rusiei, cât și de aceea a Franței și a Angliei, de pornirea tăvălucului milioanei de războinici rusești, care strivind tot ce va întâlni în calea sa, va ajunge într-o lună la Berlin, de unde va dicta puterilor europene pacea.

Al doilea mare «bluff» este anunțul tot atât de emfatic al Engliei, de a reduce pe Germania prin foame; și este foarte surprinzător, că nu numai în sferile ministeriale engleze, ci și în marea parte a poporului englez, apoi în Franța și în Rusia, și mai în toate țările neutre, posibilitatea, ca Germania se fie lipsită de hrana necesară armatei și populației sale, este ferm crezută.

Nu intrăm în analiza acestei din urmă chestiuni, pentru care sunt chemați oameni mai competenți în materie de economie politică; vom căuta însă să ne dăm seamă, întru cât tăvălucul uriaș rusesc a ținut, sau va mai putea ține, cele ce a promis cu atâta îngâmfare? Să luăm lucrurile dela originea lor.

În ziua de 17/30 Iulie (1914) se decretează în Rusia mobilizarea generală, care în ziua de 18/31 Iulie este

urmată de decretarea mobilizării în Germania, pe când în Austro-Ungaria, unde mobilizarea parțială, a opt corpuri de armată, în contra Sârbiei, a fost decretată în ziua de 15/28 Iulie, mobilizarea generală se decretează în ziua de 18/31 Iulie.

Se știe, că după mobilizare începe o serie de atacuri și de hărțueli, de trupe de frontieră și de acoperire, de importanță relativ mică pentru rezultatul final al războiului. Acestea durează timpul necesar, ca trupele mobilizate să fie aduse pe zonele de concentrare adoptate prin planurile de războiu ale staturilor majore respective, și timpul necesar trupelor, ca de pe zona de concentrare să ocupe locurile indicate de relațiune de timp și spațiu, conforme planului de campanie, pentru a combate trupele adverse în condițiunile cele mai bune pentru scopul final: victoria.

Pentru un stat în condițiunile statelor mari din centrul Europei, acest timp este de 15 la 20 zile, iar pentru Rusia, cu imensa întindere a teritoriului ei, nu greșim dacă îl evaluăm la 40 până la 50 de zile, pentru trupele de luptă propriu zise, căci fața de insuficiența rețelei de căi ferate în Rusia, pentru eșaloanele prevăzute pentru reprovizionările armatei de tot felul, acest timp se lungește cu mult.

În realitate găsim o scurtare foarte importantă a acestui timp, datorită de sigur faptului, că sub forma mobilizării de probă, obicinuie de câțiva ani în urmă în această țară, adevărata mobilizare începuse cu mult înaintea decretării ei oficiale.

Această afirmațiune este dovedită prin faptul, că chiar în timpul primelor acțiuni ale armatelor beligerante, atât armata germană, cât și cea austro-ungară, printre prizonierii luați dela Ruși au găsit unități (companii) întregi din trupele dislocate în timp de pace în părțile orientale ale Siberiei. Cu toate acestea, primele acțiuni ofensive vin din partea dublei alianțe; căci cu toate, că Germania nu are dealungul frontierei ei cu Rusia decât trupe puternice de acoperire, acestea încălcă teritoriul rusesc la 30 Iulie (12 August) și ocupă Andreiev-ul, iar armatele austro-ungare, sub Dankl și Auffenberg, invadează Polonia de sud și mai târziu sunt victorioase în bătălia zisă dela Krasnik, în ziua de 11/24 August.

Prima mișcare a tăvălucului rusesc nu începuse de a se schița decât în ziua de 4/17 August, nu însă printr'o ofensivă puternică pe toată linia, ci prin niște înaintări destul de timide la început, în Prusia orientală, în Bucovina și în Galiția de ost.

Așa dar la început, inițiativa acțiunii este de partea adversarilor Rușilor.

Prima ofensivă a Rușilor are ca urmare, că la aripa de nord a frontului de luptă, Germanii se retrag spre Königsberg și Elbing, iar la aripa sudică în Galiția răsăriteană austriacii se retrag după lupte de defensivă

crâncene pas cu pas spre vest și spre Carpați.

La aripa ei dreaptă ofensiva rusască continuă până în ziua de 12/25 August și culminează în ocuparea liniei Soldau-Osterode-Königsberg; dar după o bătălie de 4 zile, armata de Narev, compusă din 5 corpuri de armată și 3 div. cav. este bătută și aproape în întregime distrusă, în așa zisa prima bătălie dela lacurile mazurieni de către generalul Hindenburg, comandantul trupelor germane de pe teatrul de războiu de ost. Restul trupelor rusești se retrage; o intervenție din partea armatei de Vilna este respinsă, și corpul 22 de armată rusesc distrus, iar Germanii trec pe teritoriul rusesc și ocupă regiunea Suwalk și Augustovo, între 5/18 și 8/21 Septemvrie.

La aripa ei stângă ofensiva rusască dobândește rezultate mai apreciabile, mai ales prin înaintarea în Galiția, forțând astfel centrul austro-ungar, care lupta cu succes în Polonia de sud, dar care trebuia din cauza comunicațiunilor din spatele său să se retragă spre sud. La 20 August (2 Septemvrie) se ocupă Cernăuți și la 22 August (4 Septemvrie) Lembergul. În această parte a frontului ofensiva rusască culminează în înaintare până la mijlocul lui Septemvrie, la linia Tarnov-Neu-Sandek și culmea Carpaților galițieni. Dar în ziua de 2/15 Octomvrie se pronunță o viguroasă ofensivă austro-ungară și germană, pe frontul dela Thorn la Cracovia, spre grosul armatelor rusești dinapoia liniei Varșovia-Ivangorod, care ofensivă avu ca rezultat descărcarea trupelor austro-ungare ce luptau în Galiția și despresurarea cetății Przemysl.

Cele relatate mai sus ne arată, că prima ofensivă rusască a fost respinsă cu mari pierderi, dovadă sutele de mii de ruși din lagărele de prizonieri, în Germania și Austro-Ungaria.

Părăsind Italia...

— File din ziarul unei femei. —

S'a năruit un palat, care l-a clădit încrederea, simpatia și iubirea înainte cu 33 de ani.

Noi credeam că e zidit din blocuri de marmoră, pe vârful de stâncă. Dar nu era decât un castel lucitor aerian, înălțat pe nisip sburător. S'a destrămat ca vâlul unui vis, ca o pânză străvezie din creasta norilor, ca un cântec care moare.

Și cât de mult am iubit țara plină de vrăji, țara care astăzi ne tradează!

Frumoasă ești, Italio, frumoasă și vicleană. Ți s'a întins o mână credincioasă, prietenească. Tu ai primit-o, ear de sub mantaua ta de purpură, cam jerpelită și cam petecită, ai sticlit deodată pumnalul veninos al asasinului...

Sărmană și frumoasă țară! Ești schimbăcioasă, n'ai credință, dorești să te avânți dintr'una la culmea slăveii; ești ca o femeie, care nici ea nu

mai știe ce voiește; o ființă mândră și trasă pe sfoară, un copil rău năvălit, care de răsfățare nu știe ce face.

Tu, grațioasă, care zici că-ți place să lucrezi — nimica. Ușuratică și veselă, care îți duci viața în lenevie: ai cântat, în vreme ce alții au muncit; te-ai sorit în aer cald, în vreme ce alții au asudat în-greutățile vieții.

Nu pot să te urăsc nici astăzi, căci prea mult am ținut la tine. Nu pot să te desprețuiesc, fiindcă mi-e milă de tine. Mi-e milă, că ești slabă la fire. Lipsită ești de orice caracter! Alergi spre prăpastie.

Prietenii cinstiți i-ai vândut negustorului, care — fără să bănuiești, — te-a cumpărat și pe tine.

Când mă despart cu jale de pământul tău, prea frumoasă Italie, zic un adio albastrii fără nori, mării de coloarea cerului, nisipului catifelat, valurilor mărgelate și tuturor bogățiilor de farmec ale naturii și ale artelor tale!

Rămâneți cu bine palmieri auriți, flori de granată, ciparoși și portocali, gondole de Venetia, barcarole și visuri venețiene! Rafael, Michelangelo, Tizian, Leonardo da Vinci, capelă sixină, cupolă a sfântului Petru, Pantheon, Coloseu, catacombe, madone, pânze și statue celebre, cratere de vulcani, — de azi încolo nu ne mai vedem...

Acum vorbesc gurile de oțel ale armelor. Viforul se deslănțuește și cutremură marea și pământul.

Un dramaturg italian, care a sdorbit în bucăți inima celei mai mari tragediane a Italiei, poartă cuvântul și intrupează pe descreerații, cari au cerut ruperea legăturii și pornirea războiului împotriva tovarășilor exploatați și apoi tradați...

Poetul nu se mai închină poeziei, ci politicei. Comedie divină... Strigați, cu el împreună: Panem et circenses!

Căci traiul bun și cheful, sânt, o Italie, lucrurile principale: Muzica cea mai melodică în urechile tale este, în momentele de față, zuruital dolarilor și al francilor... Asta ai uitat-o cu desăvârșire.

Și multe le-ai dat uitării!

Ai uitat, că trăești din comoarele timpurilor apuse: din venerațiunea ce ți-o acordă lumea cultă, care știe să se însuflețească pentru vechile comoare. Ai uitat, că aceste comoare, în partea lor covârșitoare, sânt bunătăți comune, internaționale. Ele nu formează averea exclusivă a italienilor. Aurul soarelui, miresmele florilor, inspirația artiștilor nu se pot expropria cu nici un fel de conștiință patriotică sau cu forță națională. Toți avem dreptul de-a le gusta, fiindcă pe toți ne încălzește același soare, d'asupra tuturor mărilor stăpânesc aceleași raze albe de lună.

Dacă voi, italieni, ați închide ermetic pe Rafael, pe Tizian și pe

Michelangelo, și ați opri străinii să vadă palatul ducal, puntea suspinelor, madona della Sedia și celelalte opere de artă, cu scop să vă desfățați numai voi singuri în frumusețea lor, vă întreb: Oare cătră cine s'ar întinde sutele și miile de mâni bătrâne și tinere de lazaroni obosiți în nelucrare și în somn, și cerșind stăruitor câte un bănuț? Cui ați cânta voi arta și gloria voastră? Vouă, poate, — pentru bani?

Se pare, că Italia s'a plictisit de admirarea străinilor; s'a plictisit de închinăciunile multe și de dragostea lor prea des manifestată.

Vrea dintr'odată să se joace cu focul, să deslănțuiască urgia războiului în grădina plină de flori și cântece, în grădina Europei... Vrea să cotopească colțuri de țară și să clădească în largământul valurilor mării, în care te poți încrede tot așa de mult, ca în nisipul sburător, unde se înălțase înainte cu 33 de ani palatul de bună credință, prăbușit azi în ruine...

Plec cu jale; dar n'am să vărs nici o lacrimă după bogățiile părăsite, — căci ele nu sânt ale tale, ci sânt ale lumii întregi.

Tu, popor sărac și prostit al Italiei, ai trebuință de cântec și de iubire, dar nu de război și de ură, la care te împing câteva suflute de oameni nesocotiți sau șireți.

Vitejia românului.

— Un act din marele război. —

Regimentul clujan de infanterie nr. 51, alcătuit mai ales din români, s'a deosebit prin numeroase acte de vitejie în luptele cu rușii. Multe piepturi voinicești sunt împodobite cu decorațiuni acordate de Majestatea Sa Monarhul ca recunoștință pentru vrednicia militară a românilor noștri.

La o casarmă din Cluj s'a prezentat zilele acestea un caporal din amintitului regiment. Venise omul dela Viena, unde a zăcut trei luni într'un spital, ca să-și vindece piciorul înghețat astă eamnă în războiul din Polonia rusească. Umblă și acum cu băț, că piciorul îl mai doare; dar ranele pricinuite de ger sunt aproape vindecate.

Numele caporalului este **Dănilă Stanciu**, dela Bozna, sat în Sălaj. E soldat în activitate, în Octombrie 1914 era să-și împlinească anii de slujbă cătănească. Fecior bine încheiat, cu mustăcioară neagră, cu ochi ageri lucitori, ear pe piept cu **medalia de aur pentru eroism**.

Distincția este rară, se dă numai pentru fapte foarte îndrăznețe.

Lucrul s'a petrecut în Decembrie 1914. Regimentul 51 se desfășurase într'o lungă linie de bătaie în fața satului galițian H. Tranșeele rusești se găseau la mică distanță de-ale noastre. Puștile și mitralierele lucrau neobosite și din o parte, și din altă; dar nici ai noștri, nici rușii nu se puteau mișca înainte. Centrul nostru se opri, deoarece dușmanii scutiți în dosul unei **șuri uriașe** își tocmiseră acolo mitralierele și trimiteau vijelii de gloanțe asupra pozițiilor noastre. Ca să poată progresa centrul, trebuia întâi distrusă clădirea primejdioasă. Tunuri grele nu erau la îndemână; ear artileria ușoară a tras câteva focuri asupra șurii, a nimerit-o, dar n'a prăbușit-o, și dușmanul putea să ne împoarte mai departe cu focurile mitralierelor sale scutite.

Locotenentul G., comandant al companiei, a întrebat feciorii: Cine pornește din voi, să aprindă clădirea cu acoperișul de paie și trestie?

Unul dintre soldați s'a însărcinat să plece noaptea și să încerce a da foc șurii păcătoase.

A plecat în întunec, lunecând încetșor spre ruși. Cei rămași așteptau nerăbdători; — dar soldatul nu s'a mai întors.

A doua zi, răsărind soarele, se putea zări lămurit, cum nenorocitul sta strâns lipit de perete, părea răstignit, nu alta.

Dănilă Stanciu s'a prezentat atunci la comandant, spunând că voiește să încerce și el să aprindă clădirea cu pricină.

Locotenentul a dat mâna voios cu **Dănilă**, și i-a dorit noroc și izbândă.

Stanciu înainte de a porni la drum, și-a desbrăcat „vijelul” din spate, și-a lăsat la o parte pușca, baioneta și sacul de pâine: n'a cerut dela locotenent, decât o cutie plină de chibrite, fiindcă cutia lui era pe sfârșite.

În ziua mare, la un ceas după amiază, **Dănilă Stanciu** a ieșit din tranșeu și cu pași măsurati s'a îndreptat spre locul afurisit. Soții de arme și ofițerii priveau agitați pe urmele lui și așteptau în fiecare clipă, ca îndrăznețul militar să fie culcat pe zăpadă de focul rusesc.

S'au înșelat. Rușii nu trăgeau de loc, ear **Stanciu** venea tot mai aproape, mai aproape de dâșii.

Acum se găsea la 20 pași de casă, 10 pași, 5 pași: în tranșeele noastre creștea iritația, fețele se înroșiseră, toți se uitau înfiorați la omul, care mergea orbește în gura morții.

Stanciu sta lângă șură. Nu s'a uitat înapoi, ci din buzunar a smâncit cutia de chibrite, și cu mâna cealaltă

deodată finu în sus chibritul aprins și-l atinse de streșina șurii.

Acoperișul începu să ardă, limbile de foc îl învăluiau încetșor, soldatul vădă cutia întreagă în mijlocul trestiei și a paielor, se mai opri un moment să vadă: a reușit deplin treaba? Apoi, mulțumit și cu pași repezi, a luat-o îndărăt.

Rușii, când au observat norul de fum, au descărcat un potop de gloanțe după **Dănilă** al nostru care alerga spre tranșeele lui, unde a sosit întreg și sănătos.

Bucurie uriașă a întâmpinat pe curajosul ostaș. Șura ardea cu flăcări și în scurtă vreme se prefăcu în cenușă.

Centrul rusesc, în vreme ce focul mistuia clădirea, a dat semnul de retragere; ear regimentul nostru i-a ocupat locul îndată.

Comandantul companiei a raportat și a propus, ca **Dănilă Stanciu** să fie distins. În 2 Ianuar 1915 colonelul Langendorf, în fața întregului regiment, i-a aninat pe piept medalia de aur pentru eroism și l-a avansat la gradul de caporal.

În luptele de mai târziu, în Polonia rusească, i-a înghețat piciorul drept. Așa a fost adus la Viena într'un spital, unde arhiducesa **Zita** l-a vizitat și i-a dăruit un orologiu de argint cu lanț de aur, — dela care **Stanciu** nu-și mai poate lua ochii.

Cartea verde

Cartea roșie.

II.

Ministeriul nostru de externe merită toată lauda și recunoștința pentru graba cea mare cu care a scos din tipar **Cartea roșie**, colecția de documente referitoare la premisele războiului pe care ni l'a declarat Italia, desmerdata noastră aliată din trecut. Pe calea aceasta oamenii cu judecată sănătoasă și cu simț de dreptate au putut se cetească deodată cele cuprinse în **Cartea verde** italiană și cele cuprinse în **Cartea roșie** a monarhiei noastre, și au putut să constate, cine s'a purtat corect și cinstit în conflictul acesta și cine a fost condus de cel mai condamnabil egoism, căutând se exploateze în favorul seu situația la aparență strămătorată a aliaților sei. Verdictul lor la nici un cas nu poate se fie nefavorabil pentru monarhia noastră, iar pentru Italia, pentru guvernul și Regele ei, deadreptul sdobitor.

În **Cartea roșie** se espune în mod pragmatic, cu publicarea documentelor mai însemnate, întregul act de tradare a Italiei față de monarhia noastră și cuprinsul acestui op diplomatic e pe scurt următorul:

Se face mărturisirea, că cei dela conducerea afacerilor externe ale monarhiei austro-ungare nu au fost de loc surprinși de întorsătura pe care au luat-o lucrurile în Italia. Atitudinea Italiei le era demult suspectă. Cu ocaziunea pertractărilor referi-

toare la Algeziras Italia a manifestat deja o atitudine nehotărâtă, șovăitoare, iar cu ocaziunea anexării Bosniei și Herțegovinei o atitudine aproape dușmănoasă. Au urmat apoi pertractările dela Racconigi și cochetarea Italiei cu tripla antantă. După toate acestea, Germania și monarhia austro-ungară erau împăcate cu gândul, că izbucnind vre-un război, ca actualul război mondial, Italia nu se va ținea de datorințele la cari s'a obligat în contractul de alianță. «Dar pe când ne așteptam la aceasta, de altă parte ne așteptam și la aceea, ca Italia se manifeste cel puțin o neutralitate binevoitoare față de aliatele ei», spune ministrul nostru de externe.

Așteptării acesteia Italia a satisfăcut o bucată de vreme. În acest prim period al crizei, care a ținut până a dat earna, atitudinea Italiei a fost determinată de trei puncte de vedere direcționale, anume: de a rămânea deocamdată neutră, dar tot atunci de a se apuca din toate puterile de pregătirile militare, apoi de a-și motiva rămânerea în neutralitate cu textul contractului, liniștindu-și aliații prin declarațiuni amicabile, și în urmă de a stăruii, ca prin explicarea forțată a articolului VII din contractul de alianță, se stoarcă la tot casul promisiuni dela monarhia austro-ungară, că dacă ar cuceri teritorii din Sârbia sau din Muntenegru, va primi și Italia compensațiuni de egală valoare.

În **Cartea roșie** se arată însă, că nu aceasta trebuia se fie atitudinea Italiei. În contra Sârbiei monarhia austro-ungară a pășit după atentatul dela Saraievo. S'a pus în stare de apărare în contra atacurilor. Dar Rusia s'a amestecat în conflict și a atacat-o. Italia era acum datoare se sară în ajutorul Austro-Ungariei, pentru că articolul III din contractul de alianță spune că: «În cazul dacă una, ori două, dintre înaltele aliate, fără provocare directă din partea lor, ar fi atacate de una, ori mai multe dintre marile puteri, cari nu au subscris contractul de față, și le-ar implica în război, se ivește pentru toate înaltele puteri contrahente așa numitul *casus foederis*» Italia s'a pus însă în stare de neutralitate binevoitoare!

Explicarea dată din partea Italiei articolului VII din contractul de alianță apoi nu e corectă. Din textul articolului se vede clar, că cele cuprinse în el se refer numai la teritorii cari aparțin Turciei. Articolul acesta a fost trecut în contract la anul 1887, la dorința Italiei, deci atunci, când chestia cuceririi și a recompensei nu putea să se refere decât numai la Turcia. În articolul acesta din contract se spune apriat, că e vorba despre malul mării adriatice și egeice, aparținător Turciei. A fost deci corectă părerea ministeriului de externe dela Viena, că articolul nu poate fi aplicat la conflictul cu Sârbia și la eventuala ocupare de teritor sârbesc.

Tocmai de aceea ministrul de externe austro-ungar nu s'a simțit îndatorat se ceara învoirea prealabilă a Italiei, ca se poată trimite ultimul Sârbiei. Dar după lungi pertractări, la cari a participat și guvernul german, ministrul nostru de externe, cu considerare la atitudinea prietenească a Italiei, s'a învoit totuși, ca articolului să i se dea explicarea cerută de Italia, a-nume, promițând că va intra în pertractări cu Italia în chestia compensațiilor, în cazul, când monarhia austro-ungară ar cuceri, fie în mod intermal ori definitiv, teritorii în Balcani, fie oriunde. În 25 Au-

ochii Săi lacrimi. El a văzut pata păcatului gravată în mizerie omenească, lacrimi și sânge. Inima Sa era mișcată de milă înfinită pentru cei ce suferiau pe pământ. El dorea să-i mântuiască pe toți. Însă nici chiar mâna Lui nu poate întoarce efluxul pasiunilor omenești. Puțini doreau să caute singurul izvor de ajutor. El cu plăcere și-ar fi pus sufletul pentru ei, însă puțini voiau să vină la El, pentru-ca să aibe viață.

Maiestatea Ceriului în lacrimi! Fiul vecinicului Dumnezeu măhoit în sufletul Seu încovoiat de povara grijilor. Scena a umplut de mirare întreg Ceriul. Acea scenă ne descoperă gravitatea păcatului. Ea ne arată cât de dificilă e încercarea cheardn partea unei puteri infinite de a mântui pe cel vinovat de consecvențele transgresiunilor poruncilor lui Dumnezeu. Isus privind la generația posterioară vedea lumea încercată într'o decepție asemenea celei-ce a cauzat distrugerea Ierusalimului. Păcatul cel mare al Iidivilor a fost desconsiderarea lui Cristos, păcatul cel mare al creștinilor va fi desconsiderarea legii divine, fundamentul regimului Său în cer și pe pământ. Preceptele lui Iehova vor fi desconsiderate și călcate în picioare. Milioane aflătoare în sclăvia păcatului, servi ai satanei, o-sândiți a suferi a doua moarte,—vor refuza a asculta cuvântul adevărului în zilele cercetării lor. Groznică și deplorabilă orbiere!

(Va urma.)

FOIȘOARĂ.

Cauzele distrugerii Ierusalimului.

— Din englezește —

de preotul Gheorghe Henția.

(Urmare.)

Timp de 3 ani Domnul Luminei și al Mărireii a comunicat cu poporul Său. El umbla făcând bine. „vindecând pe cei frânți cu inima”. (Luca 4. 18) „Orbi văd și schiopii umblă, leproși se curătesc, surzii aud, morții înviează și săracilor se predică Evangelia”. (Mateiu 11. 5.) Cătră toate clasele fără deosebire a fost adresată chemarea: „Veniți la mine toți voi cei osteniți și însărcinați și eu vă voi da răpaus”. (Mateiu 11. 28) Și cu toate că „ei pentru bine cu rău i-au răsplătit, cu ură pentru iubirea Lui”. (Psalm 109. 5.) El totuși și-a continuat misiunea sublimă. Un călător fără patrie, soartea fiindu-i lipsă și resingerea, — El trăia petru a servi pe cei lipsiți, pentru a ușura suferințele lor. Înzistând pelărgă ei, a primi **darurile vieții**. Valurile milosteniei, isbite înapoi de inimile îndărătnice, se reintoreau la multe mii, ca unde puternice a unei iubiri profunde față de deaproapele.

Isă Ierailul și-a întors spatele de cătră cel mai bun prieten al său, de cătră singurul lui ajutor. Devăda iubirei Lui a fost desconsiderată, sfaturile Lui zeflemizate, ar amenințările Lui ridiculizate.

Ora speranței și a iertării trecea repede. Cupa de mult amănată a mănii lui Dzeu a fost deja plină. Norul ce se formase în urma decăderii morale a Iudeilor, acum negru de suferințe, era gata de a se sparge asupra capetelor unui popor v'novat și El, care singur putea să-l scape de soartea ce-l amenința, a fost desprețuit și defăimat, a vând a fi în curând răstignit pe crucea de pe Calvar; ziua Ierailului, de a mai fi națiune favorită și binecuvântată a lui Dumnezeu, a aprs. Pierderea și numai a unui suflot e calamitate, întrecând mult câștigurile și comorile lumii; însă când Cristos privea asupra Ierusalimului: condamnarea unui oraș întreg, a unei națiuni întregi și sta înainte, condamnarea acelu oraș, a aceleia națiuni, care odată a fost aleasă de Dumnezeu ca comoră deosebită a Lui.

Prorocii au deplâns apostasia Israelului și depravarea teribilă a lui. Ieremia dorea, ca ochii lui să fie izvor de lacrimi, pentru ca să-și poată deplânge poporul său ziua și noaptea „pe cei răniți ai poporului său, pentru că se surpă turma Domnului” (Ieremia 9:1, 13:7.)

Care a fost deci năcazul Lui, a cărui strălucire profetică a fost batjocorită nu ani, ci secolii de arândul? El vedea ingerul perirei cu sabia ridicată cătră orașul, care a fost timp așa de îndelungat locuința lui Iehova. De pe creasta muntelui Olivet, acea creastă ce a fost mai târziu ocupată de Titus cu armata lui, El privea peste vale la curțile și columnele din oraș și cu ochii scâldeți în lacrimi văzu în o perspectivă

înfiorătoare zidurile orașului încunjurate de inimiile El auzea pasul armatei întocmite spre luptă. El auzea glasuri de mame și copii p'angăr după pâine în orașul învins. El vedea casele sfinte și mărețe, turnurile și palatele date pradă focului, și unde toate acestea stăteau odată, El vedea acum numai o grămadă de ruini fumegânde. Națiunea odată favorită a lui Iehova o vedea împrăștiată prin toate țările, pleavă mânăată de vânt.

O milă divină, o iubire plină de griji slau expresia în cuvintele triste: „O, Ierusalime! Ierusalime! Celce omori pe proci și ucizi cu petri pe cei trimiși la tine, de câteori am voit să adun pe fiii tăi, precum adună găina puii săi sub aripi, dară nu ai voit”. (Mateiu 23:38). Of, dacă tu, națiune pusă mai p-sus de toate celelalte ai fi cunoscut timpul cercetării tale și lucrurile trebuincioase păcii interne ale tale! Eu am reținut pe ingerul justiției, Eu te-am îndemnat la pocăință, dar înzadar. Tu nu ai respins și nu ai necinstit numai pe servitori, delegați și profeti, ci însuși pe cel sfânt al Israelului, pe Mântuitorul. Dacă tu vei fi nimicit, tu singur ești responsabil pentru că „nu voiați să veniți la mine, ca să aveți viață”. (Ioan 5:40)

Cristos vedea în Ierusalim simbolul lumii împietrite în necredință și în moravuri depravate și grăbită pentru a întâmpina osândă binecuvântată a lui Dumnezeu. Sferințele unui neam pierdut apăsând asupra sufletului Său au scos de pe buzele Sale acea amară exclamație și au stors din

gust 1914 guvernul italian a fost încunoștințat despre aceasta și San Giuliano, ministrul italian de externe de atunci, și-a exprimat mulțămirea pentru concilianța arătată, declarând, că într-adevăr, deocamdată nu este dată baza pentru începerea pertractărilor.

Ceva mai înainte, în 2 August 1914, Regele Italiei, Victor Emanuel, a răspuns pe cale telegrafică la o telegramă a monarhului nostru următoarele: «Am primit telegrama Maiestății Tale. E de prisos a asigura pe Maiestatea Ta, că Italia, care a făcut toate eforturile posibile pentru conservarea păcii și care va face tot ce-i stă în putință, ca să promoveze restabilirea păcii, va manifesta față de aliatele ei o atitudine intimă amicală, conform contractului triplei alianțe, conform sincerelor sentimente și conform intereselor celor mari pe cari trebuie să le apere. Victor Emanuel, m. p.»

Italia a început apoi să-și desvolte și întărească puterea armată. Să se pregătească de războiu. În țară s'a început agitația în contra monarhiei noastre. În parlament guvernul în mod treptat și-a schimbat părerea cu privire la neutralitatea binevoitoare. La început a vorbit despre o neutralitate necondiționată, apoi despre o neutralitate «trează și înarmată», iar la urmă Salandra a eșit pe față cu «sacro egoismo», cu lozinca cinică a demnității naționale. După moartea ministrului San Giuliano, ajungând Sonnino ministru italian de externe, politica Italiei a intrat în fază nouă. Gândul dominant era acela, de a aștepta, fără considerare la dorințele isvorâte din contract și la alte îndatoriri morale, ca cele două aliate aflătoare în lupte grele cu dușmanii lor puternici să slăbească, și atunci Italia să ceară dela Austro-Ungaria cedarea teritoriilor locuite de Italieni.

Primul pas în direcția aceasta s'a făcut în 11 Decembrie 1914 prin ambasadul Italiei dela Viena. Trupele austro-ungare înaintau atunci în Sârbia, iar guvernul italian, cu provocare la articolul 7 din contractul de alianță, a urgentat compensațiunile necesare pentru satisfacerea aspirațiilor naționale. În Ianuarie 1915 guvernul italian a făcut întrebare categorică la Viena, dacă e aplecat ministrul de externe austro-ungar se între în pertractări pentru cedarea unor teritorii de ale monarhiei?

Responsul dat dela Viena a fost acela, că Italia poate se caute compensațiuni numai acolo unde monarhia austro-ungară va avea favoruri, adică în Balcani. Cu ocaziunea legării contractului nime nu s'a gândit la alte teritorii. În 9 Februarie 1915 ministrul nostru de externe a ridicat contra pretensiuni, pe temeiul articolului 7 din contract, după ce Italia a ocupat mai multe insule în marea Egee și a ocupat Valona. Despre justele cereri ale monarhiei austro-ungare guvernul italian însă n'a voit se știe nimica. Iar la finea lunii Februarie 1915 a declarat, că dacă monarhia austro-ungară începe de nou ofensiva contra Sârbiei, înainte de a ajunge la înțelegere cu Italia în privința compensațiilor, procedura aceasta a ei va fi considerată la Roma ca violare a contractului de alianță. Înțelegerea apoi, a spus guvernul italian, se poate face numai prin cedarea de teritorii austro-ungare.

Pretensiunile astfel formulate ale Italiei au creat o situațiune clară. Acum se știe ce vrea Italia. Era destul de clar, că guvernul italian de aceea a agitat populațiunea țării cu ajutorul presei și de aceea a dus opiniunea publică la estă, pecând el a făcut toate pregătirile pentru mobilizare, ca prin aceasta să facă presiune asupra monarhiei austro-ungare. Acum era învderat, că raporturile cu Italia numai așa pot fi îmbunătățite, dacă monarhia austro-ungară îi cedează anumite teritorii, dacă aduce jertfe mari.

Natural, că ministrul de externe austro-ungar nu s'a putut învoi la aceasta numai decât. A trecut multă vreme până au putut fi chibzuite bine lucrurile. În 9 Martie 1915 apoi baronul Burian, cu învoirea Monarhului și a celor două guverne dela Viena și Budapeșta, a comunicat ambasadului italian dela Viena, că e gata se între în pertractări. Dar cu acestea a fost rezolvată numai o parte a chestiei. Înainte încă de a se putea proceda la rezolvarea părții a două, guvernul italian a pășit cu cereri nouă și imposibile, trădându-se prin aceasta, că el nu vrea înțelegerea. A cerut anume, ca concesiunile teritoriale, cari i se vor face în firul pertractărilor, se fie realizate *imediat*. Condiție, care nu putea fi acceptată din partea monarhiei noastre. Monarhia noastră nu putea se predea Italiei, înainte de terminarea războiului, teritorii dela graniță, foarte însemnate din punct de vedere strategic, atunci, când n'are garanții, că Italia va rămâne și pe mai departe neutrală, ori apoi întrând în acțiune cu puterile din tripla alianță, ne va ataca din pozițiile bune, din întăriturile cedate ei de bună voe.

Condiția aceasta a Italiei a fost deci respinsă în mod categoric. Partea din Tirolul de sud, locuită de Italieni, i s'a promis însă în 27 Martie 1915. În 10 Aprilie 1915 guvernul italian și-a precizat de nou cererile, cari erau atât de esagerate, încât s'a văzut din ele de nou, că nu se voește înțelegerea, ci se caută nod în papură, pentru conflictul cu armele. Atunci deja guvernul italian era ferm decis de a trece la tripla alianță, stricând alianța cu puterile centrale.

Pertractările au pauzat puțin, apoi au fost reluate de nou, și din partea monarhiei austro-ungare s'au făcut propuneri nouă, iar guvernul italian a răspuns cu nota din 4 Maiu 1915, când și-a anunțat eșirea din tripla alianță, care i-a adus faloase imense în curs de 33 de ani. Ministrul nostru de externe nu a perdut nici atunci paciența și speranța; credea că înțelegerea totuși se va putea lega. A făcut propuneri nouă la Roma, cerând numai atât dela guvernul italian, ca se declare, că va rămâne neutral până la sfârșit, dar dela Roma n'a mai venit nici un răspuns. În 20 Maiu 1915 guvernul italian a pășit apoi în fața parlamentului cu declarațiile cunoscute, iar în 23 Maiu 1915 a trimis la Viena declarația de războiu.

Acesta e cuprinsul, basat pe documente autentice, al *Cărții roșii*, publicată din partea ministrului nostru de externe cam în același timp, când a apărut și *Cartea verde* italiană.

NOUTĂȚI.

Din cauza sfintei sărbători. Constantin și Elena*, numărul cel mai de aproape al ziarului nostru va apărea luni la ora obicinuită.

Distincție. Împăratul Germaniei Wilhelm a acordat comandantului de corp Hermann Könnig de Königsberg crucea de fier clasa I, cu ziua de 20 Mai a. c. Comandantul merituos al corpului de armată ardelen pr'm se încă din eamnă dela acelaș suveran distincția crucii de fier clasa II.

† Silvestru Moldovan. Am tristă datoriță de a anunța moartea unui coleg, a unui bun gazetar și bun scriitor, care a dat literaturii noastre lucrări de valoare, a lui *Silvestru Moldovan*, fost cândva redactor și la ziarul nostru, apoi la *Tribuna* veche din Sibiu, la *Foia Poporului* și în timpul din urmă la *Gazeta Transilvaniei* din Brașov. Sunt câteva luni, deând decedatul, istovit de rușii în urma surmenajului, a trebuit să fie adus în casa de sănătate din Sibiu unde după lungi și grele suferințe a închis ochii pe vecie luni sere. În mormântarea i se face astăzi, Mercuri, la orele 4 d. e. din capela cimiterului central din Sibiu. O înmormântare în pace!

În audiență. S'a telegrafează dela Budapeșta, că astăzi, Mercuri, va fi primit în audiență din partea Monarhului nostru, contele Andrássy, Vineri va fi primit contele Appony și Sânbătă contele Zichy, șefii partidelor opoziționale maghiare din dietă. Se face combinația, că este intențiunea de a se forma un guvern național maghiar, luat din toate partidele.

În atențiunea publicului. Se aduce la cunoștință, că guvernul nostru a hotărât să scoată din circulație *bani de argint și de nichel* și, în locul lor să se bată monete nouă. Bani de acum, în argint și nichel, mai au valoare numai până în 25 Iunie n. 1915. Cei ce au adunat bani de acestia, vor face un lucru în interesul propriu, căutând să se scape de ei fără întârziere.

Decorațiuni înapoiate. Victor Emanuel, regele Italiei, a înapoiat Monarhului nostru toate decorațiile sale primite din Austria.

Premiu. Baronul Leopold Chlumetzky din Viena a destinat un premiu de o mie coroane pentru soldatul austro-ungar, care va cuceri primul steag dela italieni.

Moratoriu prelungit. Se anunță din Viena, că moratoriul în Austria se prelungește pe trei luni, va să zică până la 31 August.

Désy Zoltán trăește. Despre fostul secretar de stat în cabinetul coaliției, *Désy Zoltán*, care ca ofițer în rezervă s'a dus de bună voe pe câmpul de războiu, a venit știrea, că în ultimele lupte mari din Carpați a căzut pe câmpul de onoare. Contele Andrássy Gyula a primit însă știri din izvor destul de autentice, că Désy n'ar fi murit, ci a fost vulnerat numai, și se află acum într'un spital rusesc din Kursk.

Orale de oficiu la direcțiunea de finanțe din Sibiu sunt cu începere din 1 Iunie n. e. stabilite astfel: dela 7 dimineața până la 1 d. a. în fiecare zi de lucru.

Cizmele italiene de hârtie. Din Neapole se exodaseră la începutul lui Mai 80 mii de perechi de cizme militare pentru Austria. Guvernul italian a oprit transportarea cizmelor, și dela frontieră le-a trimis în Milano. Acum, după declarația de războiu, guvernul a cumpărat mufa aceasta, ca să fie distribuită soldaților italieni. Cercurile militare italiene au rămas neplăcut surprinse, când au observat că cizmele destinate Austriei nu le pot întrebuința, căci toate au talpă de hârtie. Agenții italieni mestecați în afacere au să fie de pe mâna judecătorei.

Sărbare bulgară. În Sofia s'a sărbătorit cu deosebit entuziasm amintirea fraților călugări *Ciril și Metodiu* traducătorii cărților liturgice în slavoneste și întemeitorii culturii slave. La festivitate au luat parte membrii familiei regale, ministrii și alte multe persoane distinse împreună cu în treagă tinerimea școlară dela institutele militare, civile și din seminarii.

Schimbul de prizonieri. Între Italia și Rusia se fac eadări tratative în scopul ex tradării prizonierilor de naționalitate italiană aflați în Rusia. În schimbul acestor soldați Italia ar extrada Rusiei pe viitorii săi prizonieri poloni. Tratativa de acelaș fel se urmează și între Italia și Sârbia.

Slabe nădejdi. Generalul italian Gatti scrie în *Corriere della Sera*, că armata Italiei fără ajutorul aliaților săi nu va putea să pătrundă adânc în Austro-Ungaria, decât cel mult în unele localități dela hotar.

Pregătită pentru o nouă campanie de eamnă. Locuitorul ministrului german de război a declarat în sesiunea comisunii bugetare a Reichsrathului, că comănduirea armatei dispune de materiale brute suficiente pentru a intra în o a doua campanie de eamnă. Este exclus, ca forța armatei să sufere în urma lipsei materialelor necesare.

Anarhie în Milano. Cu toate că s'a publicat starea de asediu în Milano și s'au făcut arestări numeroase, totuși se continuă turbările provocate împotriva supușilor austro-ungari și germani. Prăvăliile lor sunt incendiate și despoiate, Consulatul german este complet devastat. Casele cetățenilor germani și austro-ungari se aprind și se jfuesc de bandele furioase ale străzii, sub scutul militarilor. Motivul agitației ar fi faptul, că la Milano au sosit 200 de soldați italieni răniți, și că la Ancona în urma bombardării austriece și-a pierdut viața un mare număr de locuitori. Aproape o mie de milanezi au fost arestați în ultimele zile ale săptămânii trecute. Presa italiană, controlată de cenzură severă, trebuie vrând nevrând să tacă.

Înelul aliaților. Secția insigniilor de război, înaintată de comitetul pentru ajutorarea familiilor celor plecați în campanie, a hotărât să pună în vânzare înele frumoase executate, cu figura în relief a Monarhului nostru și a Împăratului Wilhelm. Inelele să vând în scopul sporirii fondurilor și antropic ale comitetului de ajutorare, și costă: în argint curat, de orice mărime, 3 coroane bucata; din metal argintat 2 cor. bucata. Nu încapă îndoială, că acțiunea de binefacere și patriotică, înfiată din partea secției insigniilor, va fi sprijinită cu căldură în toate ținuturile țării noastre, fără deosebire de limbă și confesiune, în aceste timpuri de grea cum, încă.

Cărți postale cu răspuns. Biroul de informațiuni, înfiintat de societatea Crucea Roșie ungare, dă gratuit lămuriri despre locuri unde se află soldații bolnavi sau răniți în război, despre felul bolii sau ranei, și despre moartea ori dispariția lor. Pentru a ușura munca biroului numit, direcția poștelor urgare a pus la dispoziția publicului *cărți postale cu răspuns*. Cărțile se vând cu 5 fieri, răspunsul este scutit de taxă. Doritorii de-a primi informațiuni grabnice și exacte au să întrebuințeze acest fel de cărți postale, care poartă și adresa Biroului de informațiuni al Crucii Roșii ungare. De vânzare se găsesc la oficiile poștale și în tutungerii.

Bioscopul Apollo de pe Piața Hermann, Mercuri și Joi în 2 și 3 Iunie n. 1915, în cadrul marelui program va reprezenta: *Banul Bátk*, tragedie în 5 acte. Scrisă de Katona József. În rolul principal: Jázai Maria, membră permanentă a teatrului național din Budapeșta. Afară de aceasta un program de întregire.

Războiul.

În Galiția, la Stryi, au fost lupte mari, terminate cu înfrângerea Rușilor. Luni la amiază trupele aliate, comandate de generalul german *Linsingen*, au intrat în acest însemnat oraș galițian, din care Rușii s'au retras în fugă mare. Dușmanul a fost urmărit cu energie și a fost scos și din alte localități din apropierea orașului Stryi. Cu ocaziunea aceasta au fost luate dela Ruși tunuri și mitraliere multe și câteva mii de prizonieri. Asupra cetății Przemysl să continuă bombardarea cu tunurile grele. Dușmanul a făcut aci întărituri nouă, de pământ, dar cu toate acestea mult nu vor mai putea Rușii să țină cetatea în stăpânirea lor. O singură comunicație de tren mai au, dar și aceasta li se va tăia în curând. Bombardarea e în curgere și asupra acestei linii ferate. Din localitatea Lisovite Rușii au fost scoși cu mare bravură, luându-li-se cu asalt toate pozițiile întărite. S'au distins aci mai ales regimentele de honvezi din Muncaci, Oșorheiu și Brașov. Rușii au avut și aci pierderi mari. Situația în Galiția e deci din cele mai bune.

Telegrama sosită astăzi ne spun, că trei forturi din jurul cetății Przemysl, au fost luate eri cu asalt de trupele germane.

La granițele spre Italia lupte mari nu s'au dat încă. Atacurile trupelor italiene, aflătoare în înaintare spre noi, au fost respinse. Un regiment alpin italian a fost nimicit, scăpând restul numai cu fuga. Ciocnirea aceasta s'a întâmplat la Lavarone. La Paneriggio soldații italieni s'au pus să-și facă șanțuri, dar patrulele noastre au deschis focul asupra lor și i-au silit să se retragă. Și pe alte locuri trupele italiene au fost oprite în loc. Artileria noastră funcționează bine și aci.

Trupele franceze au făcut încercarea să spargă frontul german, cu forțe însemnate, în două locuri, dar nu li-a sucs. Atacurile lor au fost respinse cu mari pierderi. Într'un loc au cucerit însă câteva tranșee dela Nemți. În Dardanele se dau lupte mari pe uscat, între trupele debarcate franceze și engleze și între trupele turcești. Telegrama ultimă din Constantinopol spune, că atacurile dușmanilor au fost respinse cu mari pierderi, atât la centru, cât și la aripa dreaptă.

Cărți și reviste.

O broșură actuală. În „Biblioteca bunului păstor”, ale cărei numere se dau gratuit abonatorilor „Revistei Teologice”, a apărut numărul 6, sub titlul *Îndrăgiiți, eu am biruit lumea*. Broșura cuprinde cinci predici pentru timp de război, prelucrate după predicatorul I. Kessler din Dresda, de profesorul seminarial Dr. N. Bălan și studentul în teologie Ioan Moșoiu. Publicațiunea are de scop a veni în ajutor preotimii noastre la împlinirea datoriilor sale. Prediciile sunt alese așa, ca să deștepte precăntă în ascultători, să-i înalte sufletește, să le tosuflă curaj în nenorocirile vremii de astăzi și nădejdi pentru un viitor mai frumos. Din cuvintele lui Dr. N. Bălan, puse în fundul broșurii acesteia, reținem următoarele: „Nici când n'a fost mai putrimv timpul pentru a sămăna cuvântul lui Dumnezeu în suflete, ca tocmăi acum, când întâmplările zlelor au pregătit sufletele și le-au făcut dornice să primească cuvintele vieții de vezi. Pentruca trezirea conștiinții religioase să aibă efecte adânci și durabile, preotii sunt dator să talmăcească poporului glasul evenimentelor de astăzi și să scoată din ele nouă motivații pentru vechile și pururea actualele adevăruri ale credinței și vieții noastre creștinești. Ar fi într'adevăr un mare păcat, dacă n'am întrebuințat ocaziunea dată, ca să infiltrăm în inimi învătăturile credinței, să trezim energiile morale și, în genere, să facem ca poporul nostru să se aleagă cu o înnoire și creștere sufletească pe urma acestui război. Lăsând poporul fără hrană sufletească în vremuri atât de grele, cade zdrobit de mulțimea poverilor și i se înălbătăcesc moravurile.”

Nr. 202/1915.

(76) 3-3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de protopresbiter al tractului Ilia, devenit vacant prin repozarea fostului protopresbiter Zevedeu Mureșan se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Dotațiunea împreună cu acest post e următoarea:

a) Venitele din parohia centrală Ilia fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

b) Dotațiunea protopresbiterială stabilită prin normele bisericesti în vigoare.

c) Taxe din accidenții și comisiuni.

Reflectanții la acest post sunt poftiți a-și înainta cererile lor Venerabilului Consistoriu arhidiecezan conform normelor în vigoare în termenul deschis.

Din ședința comitetului protopresbiterial ținută în Ilia la 1/14 Maiu 1915.

Oficiul protopresbiterial:

Dr. Ioan Dobre m. p.
administrator protopopesce.

Nr. 208/1915.

(80) 1-3

Concurs.

Pentru întregirea postului învățătoresc în comunele mai jos înseminate, se publică concurs cu termenul de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

1. **Răchita-Purcăreț**, cu salariu de cor. 600 dela comuna bisericească, iar restul întregire dela stat; cvartir în edificiul școlii și grădina.

2. **Vingard**, cu salariu conform legii dela comuna bisericească, cvartir în edificiul școlii și grădina.

Învățătorul e dator a instrui și în școala de repetiție și a cânta cu copiii Dumineca și sâmbăta în biserică.

Concurenții au să-și aștearnă cererile instruite conform normelor în vigoare în termenul deșert subsemnatului oficiu protopresbiterial și înainte de alegere să se prezenteze poporului în biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântări.

Sebeș, 18 Maiu 1915.

Oficiul protopresbiterial:

Sergiu Medean
protopresbiter.

Cu toate că e războiu ca- feaua e cu 50% mai ieftină.

Cafea americană de cruțare foarte aromatică, cu spor și cruțare. Un sac de probă a 5 kilo **11 cor.** francat prin rambursă.

— Căutam agenți! —

Kaffee Export/H

(79) 1-5 Budapest V., Révay utca 24.

A apărut

în editura comisiunii administrative a
tipografiei arhidiecezane

TESTAMENTUL

marelui arhiepiscop-mitropolit

Andrieu baron de Șaguna,

și se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană** cu prețul de **50 fileri** expedit prin poștă + 5 fileri porto postal.

A apărut și se află de vânzare
la **Librăria arhidiecezană, Sibiu:**

G. S. Petrow:

Calea spre Dumnezeu.

Contemplațiuni asupra Dumnezeirii și
asupra adevărului divin.

Traducere

de

Teodor V. Păcățian.

Ediția II.

Prețul 1 cor. + porto 5 fil

A apărut

în editura Comisiunii administrative a
tipografiei arhidiecezane

Acaftistul

Presfinții Născătoare de Dumnezeu și alte rugăciuni, cu binecuvântarea înalt Preasfințitului Domn Ioan Mețianu, arhiepiscop-mitropolit al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria etc.

În aceasta ediție augmentată, (471 pagini) se cuprind:

Rugăciunile dimineții, de seara și pentru fiecare zi din săptămână. Canonul de rugăciune de toate zilele. Rugăciunile dumnezeieștii Liturgii. Canon de pocăință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune mai înainte de Ispovedanie. Învățătură pentru Ispovedanie. Rugăciunile sfintei cumineturi. Rugăciunile după sfânta cuminetură. Rugăciune către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune din toate zilele către Născătoare de Dumnezeu. Acaftistul Domnului nostru Iisus Christos. Canon de umilință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciunea de umilință către Domnul nostru Iisus Christos. Acaftistul preasfințit de Dumnezeu Născătoare. Canon de mulțumită către preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Canonul sfântului Nicolae. Cinstitul Paracelis al preasfințitului Născătoare de Dumnezeu. Canon de rugăciune către Ingerul păzitorul vieții omului. Canonul de rugăciune ce se cântă către toate puterile cerești și către toți sfiii. Rugăciunile mesei. Rugăciune la deosebite ocazii. Culegere de rugăciuni la felurite întâmplări. Sinaxariu pentru tot anul. Păscălia până la anul 1960 cu explicare.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legat solid și cu gust, în coloare roșie, cu **1 cor. 60 fil.** Revânzătorilor li se dă **25%** rabat. Tipărit pe hârtie fină, se vinde cu prețul de **1 cor. 80 fil.**

La **Librăria arhidiecezană** în Sibiu,
se află de vânzare:

ALBUM

de

brodării și țesături românești.

Compus și editat

de

Minerva Cosma.

Prețul 16 cor.

Cărți nouă apărute

se află de vânzare la

Librăria arhidiecezană, Sibiu.

Archibald, *Impresii de Călătorie*, note de om născut. Prețul cor. 250. + 20 fil. porto.
Boldor A., *Dare de samă* asupra mișcării literare pedag. din anul școlar 1912/13. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
Bunea Dr. A., *Inercare de Istoria Românilor* până la anul 1882. Scriere postumă cu un Portret foarte bine reușit al autorului. Prețul 5 cor. + 20 fil. porto.
Caragiale I. L., *Teatru*, opere complete. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.
Cartea Verde, textul tractatului de pace dela București 1913. Prețul cor. 150. + 20 fil. porto.
Cazaban A., *Între Femeie și pisică*, romane. Prețul cor. 150. + 20 fil. porto.
Chirășescu M. I., *Grănicerul*, romane. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.
Coșbuc G., *Fire de Iort*, poezii. Ediție nouă cu 100 pagini mai mare decât ediția anterioară. Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.
Diamandy G., *Chemarea Codrului*, poveste vitească în 3 acte. Prețul cor. 150. + 10 fil. porto.
Drăgescu Dr. I., *Pro patria*, Povestire despre începutul și menirea neamului românesc. Prețul 3 cor. + 30 fil. porto.
Dulfu P., *Grăia lui Novac*. Epopee alcătuită din cântecile de vitejie ale poporului român. Cu ilustrații de A. Murnu. Ed. simplă cor. 150, ed. de lux cor. 250. + 20 fil. porto.
Eroii Noștri, pagini alese din istoria neamului. 3 broșuri à 30 bani. Broșura I conține: Războaiele între Români și Daci. Broșura II conține: Dacia sub Traian. Broșura III conține: Muntenia și Moldova, fătălele lupte cu Ungurii. Broșurile acestea sunt scrise pe înțelesul poporului. Porto 10 fil.
Farago Elena, *Din taina vechilor Răspântii*, poezii. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.
Filipescu N., *Discursuri politice*, publicate de N. Pandelea. Vol. I. 1888-1901. Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.
Flaubert G., *Salambo*, roman. Tradus de Ludovic Dauș. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.
Galaction G., *Biserica din Răsoare*, romane și schițe. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.
Ghica Ioan, *Pământul și Omul*, ilustrat. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.
Goethe, *Faust*, tragedie. Traducere în versuri de Ion Gorun. Prețul 1 coroană. + 10 fil. porto.
Hamat Alexiu, *Noua lege militară*. Extras din lege și tălcuirea ei. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.
Herz A. de, *Bunicul*, comedie în 3 acte. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.
Hodoș E., *Frumoasa din Nor*, și alte poezii. Prețul cor. 250. + 20 fil. porto.
Hodoș Z., *Masă ieftină*, găturea mâncărilor de dulce și de post. Rețete de Bucate simple și bune. Prețul cor. 120. + 10 fil. porto.
Horia-Petra-Petrescu, *Văduvicioara* și alte șase monoloage pentru bărbați și dame tinere. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.
In Teara lui Vlaicu, Prinos pomenirii lui Aurel Vlaicu. Prețul 80 fil. + 5 fil. porto.
Ionescu Șisești G., *Călător*. Prețul cor. 150. + 10 fil. porto.
Iorga N., *Note de Drum*. Prețul cor. 125 + 10 fil. porto.
Iorga N., *Istoria Statelor Balcanice în epoca modernă*, Lecții ținute la Universitatea din București. Prețul cor. 350 + 30 fileri porto.
Irimescu Cândești L., *Pe durmurile Cadri-laterului*, impresii și note. Prețul cor. 150 + 10 fil. porto.
Katargiu B., *Discursuri Parlamentare 1859-1862*. Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.

Lazar Stefan, *Floarea Betuliei*, roman din epoca Asiro-Babiloniană. Traducere autorizată de Alexandru Ciura. Prețul cor. 180. + 10 fil. porto.
Lecca Haralamb G., *Dincolo, Din Dumăre în Balcani*. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.
Legea pentru Curtea de Casațiune și de Justiție. Prețul 2 cor. + 30 fil. porto.
Locusteanu P., *Suntem Nebuni*, schițe umoristice. Prețul cor. 150. + 10 fil. porto.
Lovinescu E., *Aripa morții*, roman. Prețul cor. 180. + 10 fil. porto.
Lupaș Dr. I., *Șaguna și Eötvös*, conferință ținută în sala festivă a gimnaziului din Brașov la 6 Decembrie 1913 și la „Asociațiunea” din Sibiu la 8 Decembrie 1913. Prețul 50 fil. + 5 fil. porto.
Minulescu I., *De vorbă cu mine însu-mi*, poezii, cu desemnuri de Iser. Prețul 3 cor. + 10 fil. porto.
Moldovan S., *Ardealul II*, Ținuturile de pe Murăș. Prețul 90 fil. + 10 fil. porto.
Mureșanu Iacob, 1812-1887 *Album Comemorativ*. Prețul cor. 350. + 20 fil. porto.
Murnu G., *Istoria Românilor din Pind Vlahia mare 980-1259*, studiu istoric după izvoarele Bizantine. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.
Pătrășcanu D. D., *Timotei Mucenicul*, romane. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.
Pillat I., *Eternități de o clipă*, poezii. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.
Popescu General Al. Candiano, *Războiul Neatârnat*, asaltul și luarea Griviței. Prețul 3 cor. + 30 fil. porto.
Puscariu Ioan cavaler de, *Notițe despre întâmplările contemporane*. Broșată cor. 3, legată cor. 350 + 20 fil. porto.
Puscariu Dr. Il., Ioan de Preda, Dr. L. Borcea, Dr. I. Lupaș, Dr. Ioan Mateiu și Dr. S. Dragomir, *Contribuțiuni istorice privitoare la trecutul Românilor de pe pământul crăiesc*. Prețul 4 cor. + 30 fileri porto.
Rădulescu-Niger N., *Orfanii Neamului*, Roman Naționalist. Prețul 4 cor. + 20 fileri porto.
Sadoveanu M., *Privești Dobrogene*, romane. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.
Schiopul I. I., *Chestiunea polonă*. Rolul cooperativelor în lupta de conservare națională a Polonilor din Germania cu o hartă explicativă. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.
Sergent St. G., *Amintirile mele din Războiul pentru Independență*. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.
Simionescu-Râmniceanu M., *Propilee Artistice*, articole Teoretice și Dări de seamă. Prețul cor. 250. + 20 fil. porto.
Stanca Dr. S., *Pocăiții*, Studiu pentru combaterea sectei pocăiților. Prețul 4 cor. + 20 fil. porto.
Stoica G., *Alte vremuri*, schițe și povestiri. Al 3-lea volum din Biblioteca Scriitorilor dela noi care apare sub aspicile „Asociațiunii”. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.
Suci Em., *Țiganul la vânat*, comedie originală în două acte și *Arde în țigănie*, în versuri. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.
Theodorian Caton, *Povestea unei Odăi*, romane. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.
Virgiliu, *Eneida*, tradusă în proză de N. Pandelea. Prețul cor. 250. + 20 fil. porto.
Vitejiile lui Mihai-Vodă, documente publicate de Nerva Hodoș. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.
Vlahuța A., *Dreptate*, romane. Ediția I-a a acestei cărți s'a trecut în decurs de vreo câteva zile toate și a eșit deja ediția II-a în 5-6 mii de exemplare. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.

„LUMINA”

instituit de credit și economii, societate pe acții în Sibiu.

CENTRALA: Telefon Nr. 177.

SIBIU, strada Cisnădiei Nr. 7.

FILIALE:

MURĂȘ-OȘORHEIU și TURDA.

Capital K 600,000.- Fonduri K 50,000.-
Depuneri „ 2,000,000.- Active . „ 2,800,000.-

Primește depuneri **5%** interese fără anunț. Pentru depuneri fructificare cu **5%** ner mai mari de durată mai lungă cu anunț, dela corporațiuni bisericești ș. a. și dela particulari se acordă și interese mai mari. — Darea după interesele de depuneri o plătește institutul. — Depuneri se pot face și prin poștă fără spese prin ceruri, cari se pun la dispoziție la cerere, deasemenea se pot face și ridicări prin poștă fără spese de porto.

(40) 19-

Diracțiunea.